Z DENNÍKU MÉ SAMOTY.

Ve chvílích, kdy se různých tvarů draci
prohánět počnou směle nad strání,
často se zdá mi v tom mém ústraní,
že vzpomínkou se mládí mé mi vrací.

Ač v daleku se v mlhách už mi ztrácí,
jimiž je dnes sám život zaclání,
přec jasně zřím, jak k slunci uhání
můj vlastní drak v mé vlastní dětské práci.

A zdá se mi, že i to moje mládí
bývalo drakem, který k slunci pádí
a v odvaze se žene výš a výš,

by strhal provaz... Daleko dnes již
kdes rozbit leží a s ním vítr svádí
potýčku poslední a řádí... řádí...

•

Za vlídný úsměv, ruky za podání
svou duši, mozek nikdy nedám vám...
Raději budu dále žíti sám,
však čestněji vždy než vy, drazí páni!

I na mou škodu buďte odhodlání, —
prostředky vaše příliš dobře znám, —
zůstanu svým vždy a své duše chrám
znesvětit nedám nikým, vámi ani!

Svou cestou půjdu, cestou mně jen vlastní
a třeba vedla do vysokých hor,
vědom si budu, mne že nevyvlastní

z vás nikdo páni, buďte proto šťastni,
a vždy že vzlétnu nad váš nad obzor,
třeba to bylo v chudé jenom básni.

A. J. H.

Česko-americký přehled.

— S Chicagem se minulý týden ve svém koncertu, který se potkal s velikým úspěchem, rozloučil jeden z nejlepších česko-amerických houslistů, František Hladký, před svým odjezdem do New Yorku, kde zaujme místo v symfonickém orchestru Damroschově.

— Druhá slavnost, která se bude v Chicagu konati ve prospěch Ústřední Matice Školské v Čechách, bude "matičním posvícením". Uspořádáno bude v pavillonu Plzenského pivovaru v polovici listopadu.

— Na státní výstavě v Texasu, jež pořádána bude ve dnech od 5. do 19. listopadu, bude odbýván též "Český den". Sestavení programu svěřeno dru. Breuerovi z Waco. Očekává se velké účastenství českých spolků a hlavně Sokolů, kteří uspořádají veřejné cvičení.

— Rev. Václav Vaněk vzdal se pastorátu v českém kostele v Baltimore a odejel do Chicaga, kde se ujme práce mezi českými přistěhovalci.

— Minulý týden byl za obrovské účasti návštěvníků z Chicaga a okolí slavnostním způsobem položen základní kámen k budově sirotčince sv. Josefa v Lisle, Ill. Obřady vykonal opat Jan Nep. Jaeger O. S. B. — Novostavba bude státi asi $65,000. Ve starém ústavu je kolem 40 chovanců.

— V Chicagu byl v těchto dnech odevzdán veřejnosti nový český malý park na již. 16. ul. a Hamlin ave.

— Znovu upozorňujeme na vzácné dílo Will. S. Monroea "Bohemia and the Čechs", které nedávno vyšlo nákladem Pageova závodu v Bostonu. Úsudek o něm přineseme v příštím čísle.

— Oznamuje se, že Emanuel Ondříček, nejmladší bratr slavného českého houslisty Františka Ondříčka, přibude letos do Spojených Států, aby tu uspořádal řadu koncertů. Emanuel, jako starší bratr jeho František, jest výborným houslistou a dobyl si již skvělé pověsti svými koncerty, jež konal v hlavních městech evropských, zvláště v Rusku. Emanuel Ondříček jest žákem profesora Ševčíka.

Nehody, neštěstí a černá kronika česko-americká.

— Synovec dlouholetého našeho odběratele F. Hájka z č. 230 sev. 20. ul., So. Omaha, p. O. Svoboda, 27letý inženýr, dne 27. září podlehl v Oakland, Cal., a sice v nemocnici tamní poranění, které dne 6. července utrpěl při srážce automobilů.

— St. Louisský 37letý krajan Tom. Hroníček z č. 2019 Merand ul. minulý týden, postřeliv svou manželku, sám požil jedu a zastřelil se. Zoufalého činu se dopustil pro neurovnané poměry ve své domácnosti.

— Flora Plajšová, 9letá dívka, z č. 5000 Finn ave. v Clevelandu byla v minulých dnech na cestě do školy přejeta a těžce zraněna automobilem.

— Chicažský český mladík Jan Hoffman z č. 1528 záp. 20. ul. byl v minulých dnech smrtelně postřelen. Bylo prý to dílo msty jednoho z jeho kamarádů.

— New Yorkský krajan Kyselka, jenž byl, jak známo, pro vraždu odsouzen do žaláře na dobu 30 roků, prohlašuje, že je nevinen. Jeho přátelé činí kroky k jeho osvobození.

— Krajan Josef Havlík z čís. 5036 záp. 30. ul. v Chicagu minulý týden, poživ značné množství karbolové kyseliny, dopustil se sebevraždy.

— James Karásek, 22letý, z č. 919 Addison rd. v Clevelandu spadl minulý týden ve svém domě se schodů tak nešťastně, že pádem rozbil si lebku.

— Jan Chaloupka, 35letý, z čís. 2209 Lumber ul. v Chicagu zabil se v minulých dnech pádem s lešení, na němž právě pracoval.

I H C služební úřadovna.

Kdokoli z farmářů chtěl by se na co zeptati, nechť se táže a obdrží nejrychlejší a nejsprávnější odpověď prostřednictvím I H C služebné kanceláře, jež byla před nedávnem založena společností International Harvester Company of America.

Úřadovna zřízena byla za tím účelem, by vypomáhala nejen farmářům při luštění různých problémů hospodářských jako půdy, hnojení, sklizně, podmínek podnebí, zavodňování atd., ale i studujícím na hospodářské kolleji, farmaření, obchodu, tisku atd. a aby se stala vůbec nejlidovější vzdělavací institucí.

Za účelem tím získáni byli četní odborníci, kteří studovali hospodářství, ovocnářství, mlékaření, chov dobytka atd. Ti pak jsou ve stálém spojení se spolkovým odborem hospodářství a vládními zkušebními (pokusnými) stanicemi jakož i hospodářskými kollejemi, mimo což volný svůj čas ustavičně věnují dalšímu studiu, takže I H C úřadovna je střediskem nejnovějších vědeckých informací o každé věci, jež je v jakémkoli spojení s hospodářstvím.

Novinky a data obstarává tisk a na žádost redaktorů pořídí se články. Fotografie strojů a hospodářských výrobků na požádání. Zkrátka a dobře — redaktoři, učitelové, farmáři a j. shledají, že I H C úřadovna ochotně zodpoví každou danou otázku zcela bezplatně. Školám a kollejím půjčí se stroje s pohyblivými obrázky. Illustrované přednášky obstarají jen odborníci a to taky zcela bezplatně. Nešetřilo se s nákladem na pořízení krásných skioptikonických obrazů, jen aby vše bylo nejlepší. Svět zajímá se o hospodářství daleko více než kdy jindy, poněvadž ví, že hospodářství je otázkou nejaktualnější. Aby pak úspěch a zdar na farmě byl, pokud možno největší a nejpatrnější, I H C společnost zařídila tuto bezplatnou kancelář. Chce viděti ještě více vzdělávaných akrů a ještě více sklizní získaných bušlů. Toho všeho lze však docíliti jenom výchovou, pokusy a vědeckým rozborem.

Chcete si zasloužiti farmu?

Příležitost pro 500 mužů ku práci na vlastních domovech.

Wisconsinští obchodníci si přejí, by se farmáři usadili v blízkosti Ashland, Wis., a zvýšili plodiny ku spotřebě ve městě.

Celá řada prominentních obchodníků v Ashland, Wis., rozhodla se na tom, že by sem mohlo býti přivedeno více farmerů, kteří by se usadili nedaleko města, a činí jim podivuhodné nabídky.

Divoké a nevzdělané krajiny severního Wisconsinu jsou zámy jako podivuhodně úrodné a mnoho farmářů, kteří se usadili v těchto nových místech, pěstuje nesmírnou úrodu brambor, sena, drobného obilí a ovoce. Za své mlékařské výrobky a vejce dostávají veliké ceny, leč není tam ani polovina farmářů, kteří by byli s to vypěstiti vše ku spotřebě horníků, dělníků a továrníků v tomto velikém severním kraji. Každý druh farmářských výrobků posílá se u velkém množství do Ashland. Stát Wisconsin vybízí proto osadníky, by přišli do severní jeho části a přistěhovalecká úřadovna sama a veřejně praví, že je tam skvělá příležitost pro chudé muže ku zbohatnutí vzděláváním divočin, jež druhdy byly porostlé lesy.

James W. Good & Co., prominentní to firma v Ashland, prohlašuje, že je jí s to umístniti na pět set rodin dle výběru na farmách v okruhu šesti mil kolem města. Aby pak povzbudili chudé, ale poctivé muže k usazení se kolem města a ku zvýšení těžby farmářských produktů pro místní trh, mají již plán, na jehož základě ti, kdož by se tam usadili, mohli by farmy vyčistiti, postaviti si domky a platiti za ně, až by si vydělali. Je-li tolik lidí ve městech bez práce, pak toto je skvělou nabídkou k nabytí dobrého živobytí, vlastního domku a zbohatnutí.

Státní úředníci tvrdí, že skoro každý druh plodin dá se tu pěstovati; podnebí je zde zdravé, uhlí a vody je dosti, trhy jsou blízko a v okolí je dosti dobrých škol a kostelů.

Čtenářům našim obdržeti lze každou další informaci, dopíší-li velmi dobře známé firmě James W. Good & Co., Ashland, Wis. Lidé ti mají zásobu informací pro vhodné lidi. 38-tf

České mlýny, ve Wilber, Nebr.

Vyrobitelé nejlepší pšeničné a pravé žitné mouky, jakož i české krupičky.

Mouka naše jest k dostání u všech českých groceristů v Omaze a South Omaze.

Zde-liž jedenkráte zkusíte mouku Wilberskou, která jest ta nejlepší v trhu, pečivo bude se na vás jen smát.

Též máme sklady v Lincoln, Nebr., Cedar Rapids, Ia., Chicago, Ill., Oklahoma City, Okla., Marshalltown, Ia., a St. Louis, Mo. 46-12

ZVONÍČEK & AKSAMIT, maj.

FRANK YUN

vlastní čistě a hojně zásobený

řeznický a uzenářský obchod

v čís. 2206 již. 16. ul., Omaha.

Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Veškeré výrobky uzenářské těší se té nejlepší pověsti. Objednávky možno učiniti telefonem. Douglas 3422.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

prodává ve velkém

tlačené, vyráběné a lakované plechové náčiní. — Cinovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ostnatý drát, hřebíky, nožířské zboží, bicykly, střelné zbraně, náboje a sportovné zboživšeho druhu.

9th and Harney Streets. Omaha, Neb.

Václav Kozák,

vlastní čistě zařízený

řeznický a uzenářský závod

910 Bancraft ulice, Omaha, Neb.

Zásoby čerstvého masa, jakož i všeliké výrobky uzenářské jsou vždy té nejlepší jakosti. Zkuste koupiti u něho jednou a zajisté, že podruhé přijdete zase. — Zboží na požádání dováží do domu. Objednávky možno učiniti telefonem: Doug. 4788.

Fred Brodegaard & Co.,

Spolehlivý závod

hodinářský a zlatnický

(U KORUNY)

115 South 16th Street. 45tf **Omaha, Nebr.**

TELEFONY: Bell, Doug. 3062. Automatic A-2062

Moderně zařízený a největší

řeznický a uzenářský závod

vlastní nejstarší řezník,

V. F. KUNCL,

č. 1244 So. 13th St., Omaha.

Má na skladě vždy velké zásoby čerstvého různého masa, jakož i znamenitých domácích uzenářských výrobků. Ceny levnější nežli kdekoliv jinde. Zboží možno objednati telefonem: Douglas 1199. 28-tf

Fr. Tomšů,

1459 So. 16. Str., Omaha.

prodává ve velkém i malém

BÍLOU I ŽITNOU MOUKU, OBILÍ, SENO A VŠEHO DRUHU KRMIVO.

Dovoz zdarma!

Tel. Doug. 4872. 47tf

FEUILLETON.

MEZI DVĚMA SVĚTY.

Veršovaný román z Česko-amerického života ve formě dopisů. Píše A. J. H.

I.

Jsem nemocen... A řekli mi, že těžce...
Proto Vám píšu... Kde však sílu vzít?
Žil bych tak rád a umírat se nechce...
Což nesmím žíti? Musím odejít?
A právě teď bych nejraději zůstal,
života krásu naučiv se znát,
a jí se těšil, stále s ní jen srůstal,
abych moh' z přátel každému vše dát,
co jemu dlužím. Vám pak dlužím taky...
Dlužím Vám mnoho... Řada již to let..
Můj život tenkrát též byl všelijaký,
však Vy jste s barvou, sladkou vůní květ
do něho vpletla, třeba později Osud
sám na něm vyhnal mnohý ostrý trn..
Jím duše moje krvácí snad posud
a najdete v ní mnoho rudých skvrn.
Vzpomínám stále, zvláště ale nyní,
kdy před sebou zřím všechno jasněji..
Rád nezávidím, že jsou šťastni jiní...
I ti snad leč mají', který svádějí
v něčem, co všem nám stejně a skryto..
Dosť, Helo, chtěl bych to Vám pouze říc,
jak je mi líto, neskonale líto
všech zašlých chvil.. Co zůstalo z nich? Nic.
Nanejvýš bolest s trpkou resignací..
Že resignace? Chcete, abych lhal
a pověděl' Vám, že denně se mi vrací
všechno to, čím jsem plakal a se smál,
čím odmítl žít jsem a který zase zmíral,
čím stavěl jsem si a krásných životů snů,
jež v dětích našich horečně jsem sázel,
budoucí jako svůj a žití rozhodnou?
Dokud se tomu, kdo i v Americe
dovedla za mnou v Čech až proniknout
svá horká bolest, která bere křídla,
vůli, tělo, sílu strašných svojich pout
mne při tomi jen síla jak stále vlečí,
často mne při tom okrouhlo zpět,
bych mému kvítí plán zlé jen klečí.
O, co jsem všechno musil vytrpět!
A mnoho to, jak se smutná říkám
v krásných dnů, jak v Českých kdys jsem žil,
a tak, jak kouřím, moje duše ráno
Vám vzácnou tíc. Vy víte, čím jsem byl,
zná vlastní jsem. Měli jste se rádi...
Pozvyklá jsi však byl jen litostí,
Vás vlas zlé v tom smutném jen mládí
a nechtěl Vás mně plen Vás odpustit,
zavrhly Vás cvrčic se hříšné kupen.
Rád rozmarýn byl, neboť vždy vše zlé
z pověsty pouhém, v pouhé hříšné stupeň,
pod sítě ky stejně sic byl nesnášel.
Co chvíle mlí. Raz se skoumity mi
a těžká mlha kol mně snesla se
na všechno smutkem. Myšlenkami svými
dál žil jsem s Vámi, až pak po čase,
kdy dávno byl už konec... konec, všemu,
jsem rozhod' se, že pro mne bude líp,
když odejdu a tomu neznámému,
co čekalo mne pouze řadou chyb
v životě celém, — jednou z nich je pití —'
uniknu rychle. Krásný večer byl...
Moh' jenom podzim jim tak hovořiti
svou nádherou, již smutkem rozvěsil
v studených barvách do koruny stromů
a hasnoucího slunce v tesknou náladu.
Poslal jsem vzkaz Vám do Vašeho domu,
Vás prose za to, byste v zahradu
na chvíli přišla a mně stiskla ruku
na dálnou cestu ještě naposled.
Čekal jsem... Marně.. Bolest svou a muku
nemohu Vám, jak chtěl bych, povědět,
když místo Vás jsem před sebou zřel služku
s obálkou v ruce, z očí zřel jí děs,
a se vzkazem, — slov smýšlených jen snůšku
tenkrát jsem zřel v něm, — nelze Vám že dnes.
Váš dopis vzal jsem, rychle domů spěchal
a doma jsem jej stokráte snad čet'..
"Žádám Vás, prosím, abyste si nechal
mé tuberosy přiložený květ
co upomínku na nešťastnou ženu.
Je druhý mi. Buď stejně drahým Vám
a v dáli teprv pravou jeho cenu
poznejte jednou. Žijte vzpomínkám...
Na mne se nikdy, prosím, nehněvejte..
Co stalo se, snad mnoho se stát...
Na vinou mojí. V žití nenajdete,
kdybyste měl jí nebo vše i rád,
bytosti druhé, jak ky rozumím
vše Vaší duši, já ně rozumím.
Té moje vlastní byla, věřte, celá
a vždycky bude. Je to málo, vím,
však vím zemřím, co bych mohly dát.
Proto i s málem buďte spokojen.
Kdykoli ke mně vzpomínka Vás vrátí
si pomyslete, vše že bylo — sen
a, třeba trpké a něho probuzení,
že krásným byl a že vám vlídal život.
Život je podivný a tak se mění...
Lidé v něm taky. Bolestno je žít
co kaštěk jeho, v listech vytrhaných
Životy naše ale čím jsou jen
v mohutných pouze harmonii tvrzených?
Přijdou li větry, kama je rozmete
a kvítí uvadl — čas je bdy na vrcholu!
Vzpomínky zanechá v nich jen bolesti
a vůni od bolesti kvítí bledé
si vezmete... Je mějte pro, milé...!"
Dlouhého dne jak s tíhou ve svém srdci,
jak bouřil jsem se se vrzy domovem,
vnesl jsem rychle v tmavý kostek vlásku
a již jsem v cizí, uzavřeme mi tem.
Na lodi potom celou cestu denně
spřádal jsem sny, jak vše si zařídím
v životě příštím, který roztouženě
volal jsem stále... Čím v něm budu? Čím?
Konečně s lodi přistáli jsme v Yorku...
Bylo to, tuším, záhy z večera...
Má duše chvěla v podivném se horku,
jež budila v ní skvělá nádhera
západu slunce, jenž se právě v moři
zrcadlil před mnou, bude ve mně klam,
že celá řada mrakodrapů hoří...
A já byl náhle v požáru tom — sám...
Na pevné půdě se mi ulevilo..
Jsa rozkymácen ještě od vody,
chvíli jsem zůstal. Srdce prudce bilo,
když v dáli zřel jsem sochu Svobody...
Svoboda tedy! Jaký pocit blahý
háral mým nitrem při té myšlence,
kterou se počly křísit ve mně drahy,
že tady člověk vykoná, co chce
daleko spíš, než staré vlasti v zemi,
kde tolik skrupulí a ohledů...
Zde jistě prorazím... A s nadějemi,
jež klad' jsem v studia a ve vědu
získanou doma, chutě jsem šel dále.
Několik dnů pak rychle minulo,
když New Yorku dal jsem poslední vale
a jel jsem do Chicaga. Kynulo
nadějí místo mi, však na zklamání
jsem zapomněl. Nedostal jsem nic.
Prostředky došly. Jíst nebylo zač
a jíd' bídy krucho se víc
do mojí duše s zoufalstvím a stoskem.
Tu tedy je ten vytoužený ráj
opustil bratře ve nouzi českém,
kterému ti všechno s radostí jen daj',
co zmoudrou, co jen v touze po pomoci!
Hlouhu jsem bídou, strádáním se vlek',
často jsem plakal v dlouze smutné noci
a ztrácel se v tisíc lepých vzpomínek,
jež k tíseství mne bílé a bílé bouře..
Tulil jsem snad a tkaly jsem i mil...
Pod člověk ubohý, ku práci chuť nikdo,
pokoj by tedy nikde nenašel?
V rodném jel jsem skrytých tužbách listů
a přelétavil se jako libozvěl.
Řekli mi vlada, že bych přišel k místu
spíš jako pokud. Když jsem tak', že blud
mne bezmezným už v okolí mém říd,
kartiš pání jsem remeslý
a jatky radili, kde Češi jsou
si ještě zatoulí, Ivanové
klobkám tím tak v nadějí jsem šlo..
Přišel mi pomoc'. Nutnost podobá.
Prahu jsem dostal zaměstnání stálé.
V kotelně jakém mýt jsem sklidil.
Když za rok potom prodán byl ten hotel,
hned nové místo obdržet jsem zas
Na stanici dali v levárně mi kotel..
Odkud mne Osud do obchodu stále',
kde byl jsem klerkem, až pak ku revírům
mne posléz zaved'. Posud sebe zřím,
jak byl jsem rád, že nezašel jsem jinam,
jak do práce jsem se zápalem vším
vrhl se v chuti vykonati dílo,
kterým by jednou dlouhých po létech
památkou po mně aspoň něco zbylo
a dalo o mně do dalekých Čech
zprávu, že byl jsem přece jen zde něčím,
Tak to však v světě vždy již chodívá...
Na co se člověk se vzrušením větším
vždy víc a více v duši těšívá,
to nejvíc sklame. Nepochopen lidem,
jemuž jsem duši nejlepší své dal, —
kdy z hlouposti své jednou posléz vyjdem? —
činnosti svojí zcela jsem se vzdal
a šablonou jsem stal se příštipkářem.
Lid sám to chtěl, neb zde se musí psát,
jak on si přeje. Ten pak, kdo je lhářem
a dá si v sloupcích pouze diktovat,
ten nejvíc lidem ceněn je a vážen.
A tak i v tomto mimo nadání
důkladně byl jsem poučen a spražen.
Nedlouho po tom již sklamání
mne vyhledalo. Přišla nemoc, kterou
k loži jsem připoután a kterou dnes
svůj konec vítím mukou tisícerou...
Tady jsem štěstí nikde nenalez'
a přece..přece byl jsem šťasten tady...
Proto tak nerad.. nerad umírám...
Vzpomínky vedly mne do zahrady,
kde čekal jsem a dnes už nečekám,
abych si s ní květ bílé tuberosy
jak tenkrát odnes' na Vše památkou,
již dole má se před rozchodem kmsí..
Minuty mají a tak rychle jdou...
Helenu! Helo! Pohádka má jaro!
Pod topiv zvol mnoho Tobě tic',
ke mojí mocí — 'Jeho byli marné,
i ale nov lekem Trojích střelnic
na cestu mojí stále provázeli
vědomím lásky, kterou já ním již
jen Tobě, drahá, po svůj život celý,
abych se s ním teď na vždy rozloučil?!
Měl jsem Tě rád a miluji Tě pouze
jak ikavé slunce k polednímu den.
Pod k podvečeru přihnali mne Osud,
jímž dnes už nad mnou střel vyslovu
s jistě se mnou v konečno mi strkáti!
Helenu drahá! Tvůj vzdor vám...
Jsou se ke mně tuberosu vnadě,
kterou's mi dala plod mým odpoledne...
Ať přetlak je, jak nebuď je. Však vůni
má čistá lásky podrž pro vždy v srdci!
Je bude na se v samém tvoru slunci
a srdce Ti jí, mysli kyck, ke tlick
byl by to velký. Má paní milá!
Ty vzdor vám'. Z srdce pouze vůni snad!
Láskou je stejně jak to, jež mi chyba
s Trojek kdys mi dnešek bílých tuberos
(Pokračování.)